

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Krzysztof Wąsik (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie z dnia 11 września 2019 r., sygnatura akt I Nc 4256/18/N

postanawia

1. sprostować w komparycji zaskarżonego postanowienie omyłkę w oznaczeniu daty postanowienia, na które pozwana wniosła zażalenie rozpoznawane w zaskarżonym postanowieniu, poprzez zastąpienie daty „18 czerwca 2019 roku” datą „10 maja 2019 roku”;
2. uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie tamtejszego Sądu z dnia 10 maja 2018 r., w którym Sąd odrzucił sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty z 13 czerwca 2018 r. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że stosownie do art. 394 § 2 k.p.c. termin do wniesienia zażalenia jest tygodniowy i liczy się od doręczenia postanowienia. Postanowienie z 10 maja 2019 r. zostało doręczone pozwanej 18 czerwca 2019 r., zatem tygodniowy termin do złożenia zażalenia na nie upłynął 25 czerwca 2019 r., tymczasem pozwana wniosła zażalenie dopiero 1 lipca 2019 r., a zatem po terminie. W konkluzji Sąd Rejonowy wskazał, że zażalenie jako spóźnione należało odrzucić, na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniosła pozwana, która zaskarżyła je w całości i wniosła o jego uchylenie, W uzasadnieniu zarzuciła, że Sąd naruszył art. 493 § 3 i 4 k.p.c. oraz art. 495 § 2 i 4 k.p.c., a sprawa nie powinna być rozpoznana w postępowaniu nakazowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie skutkowało uchyleniem zaskarżonego postanowienia, choć nie z powodu uwzględnienia zarzutów zażalenia, które w ogóle nie dotyczą materii postanowienia z 11 września 2019 r., którą wyczerpuje kwestia, czy zażalenie na to orzeczenie zostało wniesione w terminie.

Sąd Rejonowy dokonał zbyt uproszczonego badania okoliczności faktycznych mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a w szczególności ustalenia terminu doręczenia pozwanej postanowienia z 10 maja 2019 r. Sąd Rejonowy dokonał bowiem tego wyłącznie w oparciu o oświadczenie pozwanej zawarte w jej zażaleniu (k. 55). Weryfikacja tego

oświadczenia oparta na dokumentach przesłanych przez doręczający korespondencję zagraniczną Sąd włoski prowadzi jednak do wniosku, że doręczenie postanowienia z 10 maja 2019 r. miało miejsce później, bo dopiero w dniu 25 czerwca 2019 r. Wynika to zarówno z dokumentu „zaświadczenia o powiadomieniu” (k. 60), jak i z pieczęci „raportu powiadomienia” (k. 64/2). Skoro następnie pozwana wniosła zażalenie w dniu 1 lipca 2019 r., to oznacza, że zachowała tygodniowy termin z art. 394 § 2 k.p.c. i jej zażalenie nie było spóźnione, a zatem nie podlegało odrzuceniu.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

S/proszę:

1. odnotować;
2. akta zwrócić Sądowi Rejonowemu z prośbą o dokonanie doręczenia odpisów postanowienia wraz z uzasadnieniem stronom/pełnomocnikom.

K., 31 stycznia 2020 r.